

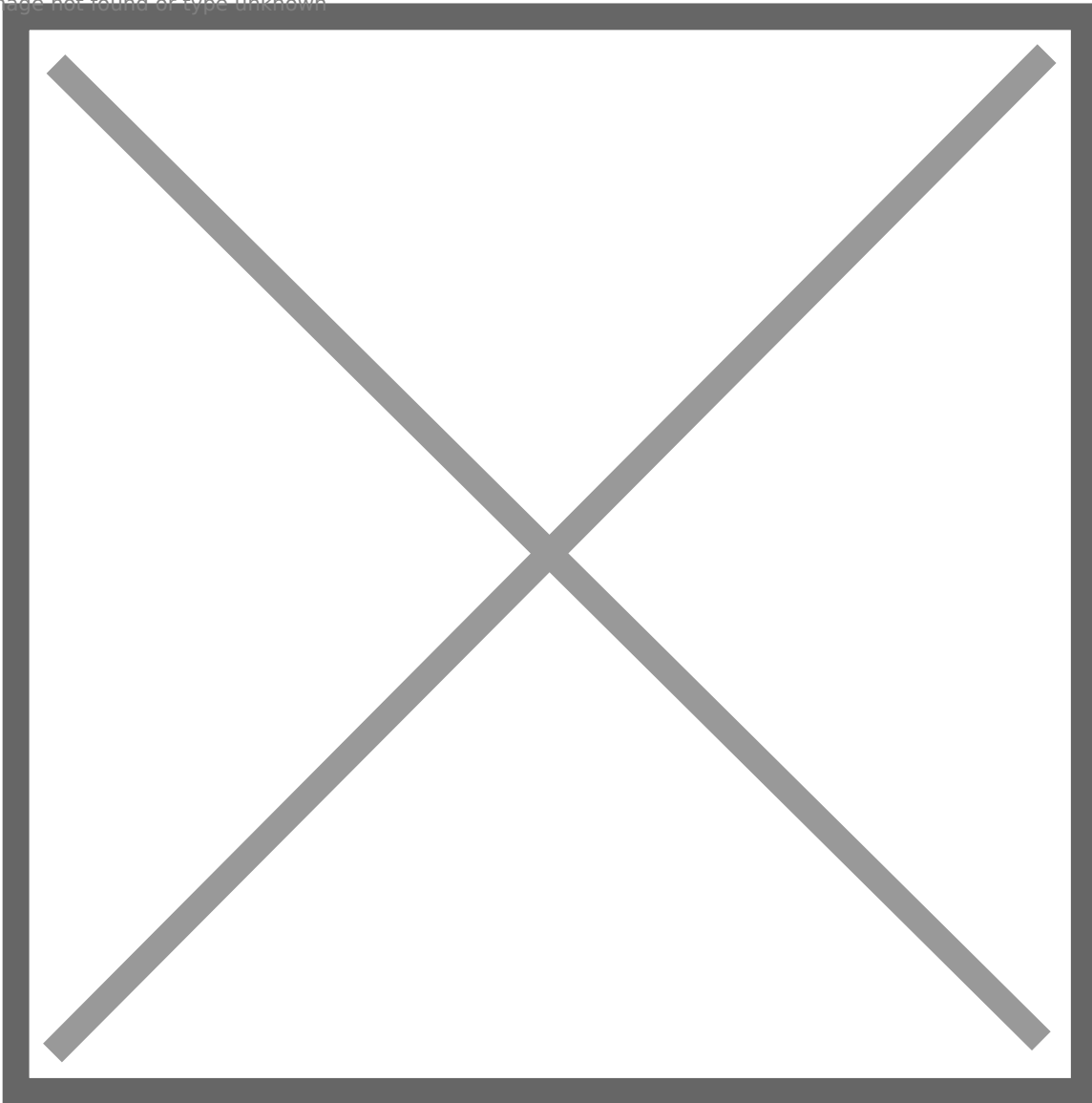
25 Μαΐου 2021

Πώς παρηγορήθηκε ο άνθρωπος που έχασε το παιδί και το καράβι του

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Image not found or type unknown

Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων Πατριάρχης Αλεξανδρείας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[...] Μαζί μ' εκείνους που κατέθεσαν χρήματα, προσήλθε και κάποιος ο οποίος πρόσφερε εφτάμισι λίτρες χρυσού, διαβεβαιώνοντας τον Άγιο Ιωάννη τον Ελεήμονα ότι δεν του είχε απομείνει πλέον στην κατοχή του τίποτε σε χρυσάφι.

Μετά την προσφορά του, ζητούσε από τον Άγιο δύο χάρες: πρώτον, να προσευχηθεί για τη διάσωση του παιδιού του και, δεύτερον, να γυρίσει το πλοίο του χωρίς κίνδυνο. Συνέβη τότε το πλοίο να σταλεί στην Αφρική.

Όμως, αφού μετά την προσευχή του Αγίου πέρασαν τριάντα ημέρες, ο γιος του ανθρώπου εκείνου πέθανε.

Τρεις δε ημέρες μετά τον θάνατο του παιδιού του, του συνέβη και άλλο

δυστύχημα: το πλοίο του, που επέστρεφε από την Αφρική φορτωμένο, μόλις έφτασε απέναντι από τον Φάρο, έπεσε σε δεινό ναυάγιο, με αποτέλεσμα όλο το φορτίο να απολεσθεί· διασώθηκε μόνο το πλοίο και οι επιβάτες.

Καθώς λοιπόν ο άνθρωπος αυτός άκουσε προηγουμένως την αγγελία για το παιδί του και πόνος βαθύς συνείχε ακόμη την ψυχή του, έπεσε επάνω του και η στενοχώρια από την απώλεια του φορτίου του πλοίου, γεγονός που παντελώς τον συνέτριψε και τον αφάνισε.

Τούτο, μόλις το έμαθε ο Πατριάρχης, του προκάλεσε και αυτού αθυμία καθόλου λιγότερη από αυτήν του δύστυχου εκείνου ανθρώπου. Έτσι, παρακάλεσε τον Θεό να αγγίξει αοράτως την ψυχή του και να επιτιμήσει (= διαλύσει) τη ζάλη της αθυμίας μεταβάλλοντάς την σε γαλήνη.

Λοιπόν, τη νύχτα που ακολούθησε, παρουσιάστηκε στον άνθρωπο εκείνο, σε όνειρο, ένας άνδρας, που έμοιαζε κατά το σχήμα με τον Πατριάρχη, και του είπε: «Γιατί νικήθηκες τόσο πολύ από τη λύπη γι' αυτά που σου συνέβησαν; Εσύ ο ίδιος δεν αξίωσες να κάμω αυτή τη δέηση: να παρακαλέσω δηλαδή τον Θεό να σωθεί ο γιός σου; Και να που με τη χάρη του Θεού έχει διασωθεί ανέγγιχτος από τα κακά του βίου. Πράγματι, αν τύχαινε να ζήσει περισσότερο στον κόσμο αυτό, έμελλε να αποβεί όχι καλός, αλλά μοχθηρός και ανάξιος του Δημιουργού. Σχετικά δε με το πλοίο, να μην έχεις καμιά αμφιβολία ότι, αν ο Θεός δεν είχε παρακληθεί από τη μετριότητά μου, έμελλε να καταποντιστεί αύτανδρο. Και, επομένως, μαζί με το φορτίο θα έχανες και τον αδελφό σου και τους άλλους που ήταν εκεί. Δεν πρέπει λοιπόν να αθυμείς, αλλά ακριβώς γι' αυτόν το λόγο πρέπει να υπομείνεις ευχαρίστως τα βάσανα της ζωής. Τίποτε, πράγματι, από εκείνα που γίνονται και επιτρέπονται από τον Θεό δεν είναι απερίσκεπτο, αν και είναι άγνωστα τα πολλά από τα κρίματά Του».

Λοιπόν, μόλις ο άνθρωπος εκείνος ξύπνησε, αισθάνθηκε την καρδιά του αρκετά παρηγορημένη και γαληνεμένη. Σηκώθηκε δε αμέσως και πήγε και προσέπεσε στα πόδια του μακαριστού Ιωάννη, εκφράζοντας προς αυτόν τη βαθιά του ευγνωμοσύνη και διηγούμενος την οπτασία που είδε τη νύχτα.

Ο Άγιος όμως του συνέστησε την ευγνωμοσύνη του να την εκφράζει περισσότερο όχι σ' αυτόν, αλλά στον Θεό, που ξέρει να οικονομεί τα πάντα προς το συμφέρον του ανθρώπου.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Βίος και πολιτεία Ιωάννου του Ελεήμονος», των εκδόσεων της Αποστολική Διακονία, σ. 148-149.

<https://bit.ly/3vliQ8p>